

N:o 37.

Af Herr Jonas Jonasson i Gullaboås m. fl.: Om anslag till nykterhetens befrämjande.

Det torde vara allmänt bekant, att superiet bland en stor del af vårt svenska folk med hvarje år under den senare tiden tilltagit, hvarom den mängd af åtal för såväl fylleriförseelser som för gröfre brott bär tillräckligt vittne. Riksdagen har sökt att i någon mån förekomma detta onda dels genom att höja tillverkningsskatten på bränvin och dels genom att bestämma minimum af försäljningen högre än förr; men den sorgliga erfarenheten har visat, att allt bemödande i detta afseendet verkat motsatsen, emedan fängelserna med hvarje år mer och mer tagits i anspråk och slutligen blifvit uppfyllda af brottslingar, af hvilka de flesta gjort sig olyckliga under ruset. Här af synes, som om lagstiftningen icke skulle vara rätta medlet att förekomma missbruket af starka drycker, utan att detta mål fast mera jemväl måste ernås på öfvertygelsens väg. Men om befolkningen i allmänhet skall kunna öfvertygas om den stora olycka både i moraliskt och ekonomiskt afseende, som missbruket af starka drycker åstadkommer, fordras dertill, efter mitt förmenande, kraftig medverkan af landets presterskap. Men här torde man mötas af den omständigheten, att på vissa orter är prestbrist, och presterskapet har således icke tillfälle att uppoffra tid för nykterhetssaken, å andra sidan äro de herrar pastorer och prestmän som kunna hafva både tid och vilja för nykterhetens befrämjande i saknad af medel att i någon nämnvärd mån utföra sitt önskningsmål, och begge dessa ursäkter hafva skäl för sig. Men enär staten drager en årlig inkomst af 13 å 14 millioner kronor utaf bränvinstillverkningen, hvilket belopp till största delen utgår ur de mindre bemedlades fickor; måne det då icke är statens skyldighet att uppoffra någon mindre del deraf till förbättring af den olycklige individ, som blifvit en slaf under dryckenskapslasten. Eller måne staten ådrages någon förlust genom en sådan uppoffring? Skulle

man icke kunna hoppas staten skall göra betydlig vinst, om några nykterhetspredikanter utsändes bland folket, att dels med tal, och dels med utspridande af mindre nykterhetsskrifter, på öfvertygelsens väg vänja vårt svenska folk från dryckenskapseländet och derigenom rädda många från brottets väg och fängelsets elände. Den erfarenhet, som man har från de trakter, der allvarliga nykterhetspredikanter verkat, ger största anledning att förmoda detta, helst om man tänker sig tillbaka till den tid, för 20 å 25 år sedan, då genom allvarliga och ihärdiga nykterhetspredikningar en dam sattes mot bränvinsfloden; välmåga, frid och välsignelse inträdde i den fattiges koja, hvaröfver alla fosterlandsvänner så mycket gladt sig, men som nu hota att gifva vika.

På grund af hvad jag nu andragit vågar jag föreslå,
att Riksdagen ville till Kongl. Maj:ts förfogande under år 1878 ställa ett belopp af *femton tusen* kronor, att användas till utsändande inom riket af nykterhetspredikanter och till nykterhetens befrämjande jemväl på annat sätt, som Kongl. Maj:t kan finna lämpligt och för ändamålet gagneligt.

Stockholm den 25 Januari 1877.

J. Jonasson,
från Kalmar län.

Häruti instämma:

J. Jonasson,

J. August Sjö,

Ol. Östling,

från Kronobergs län.

från Gefleborgs län.